

Vendim nr. 208, datë 24.06.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese

Ilir Toska, Anëtar

Genti Ibrahim, Anëtar

në datën 24.06.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 12 (L) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: LUAN BALLIU

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 552/30-2025-1833, datë 06.03.2025 të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm; nr. 00-2026-206, datë 19.02.2026 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Prishja e vendimit nr. 26, datë 02.03.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë dhe rikualifikimi i drejtë i veprës penale nga Gjykata e Lartë me 5 (pesë) gjyqtarë, për shkak të konfliktit të çështjes. Zgjidhja e çështjes përfundimisht nga Gjykata e Lartë me gjykim të shkurtuar.

BAZA LIGJORE: Neni 131, pika 1, shkronja “f”, i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 27 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marsida Xhaferllari, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi, me vendimin nr. 26, datë 02.03.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë është deklaruar fajtor për veprat penale të vrasjes në rrethana të tjera cilësuese dhe të mbajtjes pa leje të armëve luftarake, të parashikuara respektivisht nga nenet 79/dh, 50/a e 31, 278, paragrafët e dytë dhe të tretë, të Kodit Penal dhe është dënuar përfundimisht me burgim të përjetshëm. Ndonëse kërkuesi ka paraqitur apel, vendimi është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 382, datë 16.12.2004. Kundër këtij vendimi kërkuesi nuk ka ushtruar të drejtën e rekursit.

2. Në datën 29.03.2018 kërkuesi ka kërkuar rishikimin e vendimeve të dënimit, me argumentet se ishin fshehur procesverbalet e personave që kanë qenë në vendngjarje dhe nuk ka qenë i përfaqësuar me mbrojtës në gjykim. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kavajë, me vendimin nr. 12-2018-959/87, datë 05.06.2018, ka vendosur mospranimin e kërkesës, me argumentin se ishte e pabazuar në nenin 450 të Kodit të Procedurës Penale (KPP). Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. 10-2018-1961 (344), datë 30.10.2018.

3. Mbi rekursin e kërkuesit, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2024-807 (114), datë 02.05.2024, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Apelit Durrës dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me argumentin se procesi gjyqësor ka qenë i parregullt, pasi kërkuesit nuk i ishte siguruar mbrojtja efektive gjatë gjykimit, megjithëse akuzohej për vepra penale që parashikojnë si masë dënimi burgim të përjetshëm, si dhe gjykata e apelit nuk i kishte dhënë përgjigje në mënyrë shteruese pretendimeve të tij.

4. Pas rigjykimit të çështjes, Gjykata e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me vendimin nr. 552/30-2025-1833, datë 06.03.2025 (të korrigjuar me vendimin nr. 1871/30-2025-6566, datë 24.07.2025), ka vendosur ndryshimin e vendimit gjyqësor të datës 05.06.2018, pranimin e kërkesës për rishikimin e vendimit gjyqësor të datës 02.03.2004 dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës.

5. Në datat 26.05.2025, 26.06.2025, 09.07.2025, 22.07.2025 dhe 29.07.2025 kërkuesi ka paraqitur disa rekorse me të cilat ka kërkuar pavlefshmërinë e vendimit për kërkesën për rishikim dhe zgjidhjen përfundimtare të çështjes nga Gjykata e Lartë. Më pas, në datën 10.09.2025, ai ka paraqitur rekurs shtesë. Gjithashtu, në datën 10.11.2025 ai ka paraqitur kërkesë për përsheptimin

e gjykimit, e cila është pranuar nga relatori i çështjes, ndërsa në datat 15.12.2025 dhe 19.01.2026 ka depozituar, përkatësisht, shtesë në mbrojtje të rekursit dhe rekurs shtesë.

6. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2026-206, datë 19.02.2026, ka vendosur mospranimin e rekursit, duke arsyetuar se ai nuk mbështetej në asnjërin prej shkaqeve taksative të parashikuara nga neni 432 i KPP-së. Gjithashtu, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se rekursi ishte ushtruar kundër një vendimi ndaj të cilit ligji ndalon shprehimisht ankimin, në kuptim të nenit 453, pika 3, të KPP-së.

7. Në datën 17.03.2026 kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (Gjykata), i cili, pasi është plotësuar sipas kriterëve të nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 20.04.2026. Në vijim, në datën 18.06.2026, kërkuesi i është drejtuar sërish Gjykatës duke kërkuar shtyrjen e shqyrtimit të ankimit të tij kushtetues, për shkak se në datën 17.06.2026 ka filluar rigjykimi i çështjes penale në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës.

II

Pretendimet e kërkuesit

8. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

8.1. *E drejta për gjykim të drejtë*, pasi Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke vlerësuar si të drejtë vendimin e gjykatës së apelit që ka keqinterpretuar dispozitat e ligjit, KPP-në dhe Kushtetutën. Gjykata e Lartë ka shkelur nenet 383, 385/d, 428, 432, pika 1, dhe 462 të KPP-së. Ajo ka zbuluar vendimin pa përmbajtje duke përdorur shprehjen rigjykim, por çështja realisht është rishqyrtim. Atij i janë cenuar prej 24 vjetësh të drejtat si pasojë e një gjykimi të manipuluar dhe të padrejtë. Kjo çështje nuk mund të zgjidhet më as nga gjykata e Durrësit dhe as nga gjykata e apelit pas një çerek shekulli.

8.2. *Standardi i arsyetimit të vendimit*, pasi pjesa arsyetuese e Gjykatës së Lartë ka kundërthënë, kontradikson dhe fshehtësi.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkesës

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është vlerësuar si një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

10. Kriteret paraprake të legjitimitimit janë të natyrës kumulative, ndaj, në këtë këndvështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet plotësimi i një ose më shumë kriterëve të legjitimitimit, në varësi të elementeve dhe veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë dhe shterues për kërkuenin. Thënë ndryshe, mund të ndodhë që në shqyrtimin paraprak të një çështjeje të verifikohet mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, duke sjellë si pasojë moskalimin e saj në seancë plenare.

11. Në rastin konkret, Kolegji çmon të ndalet në analizën e kriterit të *shterimit të mjeteve juridike*, që ka të bëjë me natyrën përfundimtare të gjykimit kushtetues dhe rolin subsidiar të gjykatave të zakonshme. Në lidhje me këtë kriter, Gjykata ka pohuar se, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, mbrojtja kushtetuese ka funksion përfundimtar dhe, si e tillë, mund të aplikohet vetëm në lidhje me vendime, për të cilat kanë përfunduar procedurat gjyqësore. Kontrolli kushtetues ka natyrë subsidiare, që do të thotë se individë duhet t’i ketë shteruar mjetet dhe rrugët e tjera ligjore (*shih vendimet nr. 23, datë 10.10.2022; nr. 14, datë 11.03.2021; nr. 17, datë 16.05.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Në thelb, ky rregull synon t’u japë organeve publike dhe, në veçanti, gjykatave të juridiksionit të zakonshëm mundësinë të parandalojnë ose të korrigjojnë në substancë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese të individit. Ana tjetër e rregullit të shterimit të mjeteve juridike efektive përfshin detyrimin e vet individit që të tregojë

kujdesin dhe vëmendjen e duhur për të paraqitur kërkesa, kundërshtime ose ankime tek organet publike dhe gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për rrethanat që mbështesin pretendimet për cenimin e të drejtave kushtetuese (*shih vendimet nr. 10, datë 07.03.2023; nr. 25, datë 13.10.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në rastin konkret, Kolegji vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës, duke kërkuar, ndër të tjera, shfuqizimin e vendimeve gjyqësore, me të cilat është përmbyllur shqyrtimi i kërkesës së tij që çështja të rishikohej përfundimisht nga Gjykata e Lartë, si dhe të vendimit fillestar të dënimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kavajë, me qëllim rikualifikimin e veprave penale për të cilat ai është dënuar me burgim të përjetshëm.

13. Për sa u përket pretendimeve që lidhen me vendimin penal të dënimit, Kolegji vëren se, sipas vetë kërkuetit në kërkesën e datës 18.06.2026 (*shih paragrafin 7 të vendimit*), çështja e themelit është në rigjykim në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës. Për rrjedhojë, procedurat gjyqësore në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë përfunduar ende dhe kërkuesi ka në dispozicion mjete ligjore për të paraqitur pretendimet e tij lidhur me të drejtat që pretendon se i janë cenuar. Në këto kushte, pretendimet që lidhen me vendimin e dënimit të datës 02.03.2004 nuk plotësojnë kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive.

14. Për sa i takon procesit gjyqësor në të cilin janë dhënë vendimet lidhur me kërkesën për rishikim (*shih paragrafët 4 dhe 6 të vendimit*), Kolegji vëren se ai është përmbyllur me vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 19.02.2026. Për rrjedhojë, në aspektin formal, kërkuesi nuk ka në dispozicion më mjete të tjera juridike efektive, përveç ankimit kushtetues individual.

15. Megjithatë, përmbushja e këtij kriteri procedural nuk do të thotë domosdoshmërisht se vendimet objekt kundërshtimi kanë karakter përfundimtar për qëllimet e gjyqimit kushtetues. Nga aktet bashkëlidhur ankimit kushtetues rezulton se, si gjykata e apelit, ashtu edhe Gjykata e Lartë, nuk kanë vendosur mbi themelin e çështjes së kërkesës për rishikim, por kanë pranuar kërkesën dhe kanë urdhëruar rigjykimin e çështjes në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Durrës. Për rrjedhojë, procedurat gjyqësore që lidhen me rishikimin e vendimeve penale vijnë ende dhe rezultati përfundimtar i tyre nuk është përcaktuar.

16. Në këto kushte, pretendimet e kërkuetit se vendimi i gjykatës së apelit, i pacenuar nga Gjykata e Lartë, është marrë në kundërshtim me Kushtetutën, se është interpretuar gabim ligji ose se çështja duhej dërguar për “rishqyrtim” dhe jo për “rigjykim”, kanë të bëjnë me vendimmarrje procedurale që nuk kanë zgjidhur përfundimisht të drejtat dhe detyrimet e tij. Këto pretendime

mund të vlerësohen vetëm në kuadër të shqyrtimit kushtetues të vendimit përfundimtar që do të japin gjykatat e juridiksionit të zakonshëm pas përfundimit të rigjyimit.

17. Kolegji, duke mbajtur në konsideratë se cenimi i të drejtave themelore, përfshirë të drejtën për proces të rregullt ligjor, mund të pretendohet përpara Gjykatës vetëm pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të parashikuara nga sistemi i zakonshëm i apelineve, edhe kur procedurat gjyqësore paraprake sjellin një rëndim ose zgjatje të mëtejshme të cenimit të pretenduar (*shih vendimet nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 14, datë 11.03.2021; nr. 29, datë 30.03.2017 të Gjykatës Kushtetuese*), si dhe standardet kushtetuese të përmendura më sipër (*shih paragrafin 11 të vendimit*), vlerëson se kërkuuesi mund t'i drejtohet eventalisht Gjykatës me ankim kushtetues individual vetëm pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm të kenë përfunduar shqyrtimin në themel të çështjes penale dhe të kenë dhënë një vendim përfundimtar. Vetëm në atë moment Gjykata mund të vlerësojë nëse zbatimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme ka qenë arbitrar ose nëse procesi, i marrë në tërësi, ka respektuar garancitë e nenit 42 të Kushtetutës. Për sa kohë që çështja është ende në rigjykim dhe procesi gjyqësor nuk ka përfunduar me një vendim përfundimtar, pretendimet e kërkuuesit janë të parakohshme dhe, për rrjedhojë, nuk mund t'i nënshtrohen kontrollit kushtetues.

18. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.